

Forfatter: Birkeland, Michael

Titel: BREV TIL: Christensen, Thorvald FRA: Birkeland, Michael (1849-03-30)

Citation: Birkeland, Michael: "BREV TIL: Christensen, Thorvald FRA: Birkeland, Michael (1849-03-30)", i *Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)*, Steenske Forlag, s. 39.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002069799-000-shoot-L002069799000007.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL THV. CHRISTENSEN.

Christiania den 30te mars 1849.

Salut & fraternité, mon cher citoyen Thorvald!

Uagtet jeg har et brev tilgode af dig og hver dag venter på, at jeg skal få et svar på mit sidste, uagtet jeg ikke engang veed, hvad jeg skal skrive om, så vil jeg dog, siden det just træffer sig så, at jeg kjeder mig, sætte mig til at rable op nogle linjer til dig. — Du er vel forlængst kjed af alt det snak og vrøvl om „tryllefarcen“, det er ganske rimeligt; men jeg kan dog ikke afholde mig fra, blandt de parodier, som lygtepælens sang har givet anledning til, at anføre følgende af samfbl.:

Erik i gabestokken.

Gabestokken synger:

Jeg står og gaber det hele år;
mer kan man ei forlange.
Om nu en synder tilskue står,
derfor bliv ikke bange.

For mangen indbildsk og opblæst nar
spøged jeg mange gange;
men fåe så dumme som Erik var,
og lod så let sig fange.

Han stjal til farcen livs krydderi;
mer kan man ei forlange.
Men derpå stjal han en melodi
til sine stjalne sange.

Nu skal til skræk for hver charlatan
og lirendreier han stande.
Ja, her står intelligentsens mand
med glorie om sin pande!

B.B.

Den er ikke så gal endda, ikke sandt?

Med dette år er her begyndt en liden avis, som jeg ikke troer, jeg har omtalt før. Den hedder „Krydseren“; den s. 40er ikke så gal, den heller! Du bør subscribere på den; der udkommer 2 nummer månedlig, og man kan abonnere kvartalsvis paa 6 nummer, der koste 18 s. her og forsendt med posterne 21 skl. I forhold til sin pris er den så god, at den fortjente at være almindelig udbredt. Indholdet er meget afvekslende; for os studenter har den megen interesse, da den oftere har beskæftiget sig med os. Jeg skal afskrive et lidet digt, som først har stået i samfundsbladet, siden i Krydseren og endelig i den af Christ. Monsen udgivne Throndhjems Stiftstidende (det skal efter sigende være forfattet af en snedker- eller tømmersvend):

Betragtninger over en hængt inkassator.

Min stakkels mand, så er du hængt!

Med magt du krop fra sjel har trængt —

det var nok ikke vel betænkt:

det fanden har indgivet dig!

Det snurrikt var: med egen hånd

du løsned livets tunge bånd,

og så spadserte ud din ånd,

og så — så blev vi kvit dig.

At du, hvis færden var så lav,

så høit er steget, før i grav

du endeligen dig begav,

se, det gjør skriften ære!

Thi hvo, som selv fornedrer sig,

ophøies skal, så går det dig!

Aldeles ligeglåd er jeg —

det gjør mig, troer jeg, ære.

Men da der står i samme bog,
at hvo sig selv ophøier, og
fornedres skal, så troer jeg dog,

víst tænkt det monne være:
s. 41at, da du steg af egen drift
så høit tilveirs, den samme skrift
formaner os til en bedrift,
dig nemlig at nedskjære.

Nu er du død! Ja, herregud,
vi alle skal af verden ud,
om just ei med en halseklud,
lig den, som du har valgt dig.
Du valgte kløgtigt; thi jeg troer,
hvis ei du selv, min kjære bro'r,
en saadan havde sørget for,
da havde andre kvalt dig!

De stykker i Morgenbladet, som angåe Erik Bøgghs formentlige „grove plagiat“, ere, hvis jeg ikke tager høiligen fejl, af Rolf Olsen, som kanskee ogsaa har skrevet opsatsen om præsten Sundt. Du har vel læst Monrads anmeldelse af „Nytårsaften“ i Langes tidsskrift, sidste hefte? Den glædede mig i mit inderste hjerte.

Du læste vel de stykker i Morgenbladet, som handler om professor Thaulow og hans forelæsninger. Uagtet den høitidelige protest fra hele hans auditorium, uagtet han selv på det evidenteste havde godtgjort sin uskyldighed, kunde han dog ikke bære den ham tilføiede tort og fornærmelse, men navngav endog enkelte af sine tilhørere som dem, der vare ham angivne som forfattere af annoncen. Deriblandt var Dan. Schjøtz, som altså offentlig måtte frem og erklære sig aldeles uvidende om og udelagtig i stykkets forfattelse!! Ja Thaulow skal endog være gået op i Morgenbladets trykkeri for at see på skriften, hvem der var forfatter!!

Ved det nu stedfundne embedsvalg i samfundet havde vor berømte landsmand, M. K. Holfeldt, én stemme til direktør, én til redaktør og én til revisor (den sidste var min stemme).

s. 42 Hansteen har nu i længere tid været syg, hvorfor han heller ikke har kunnet plage os med astronomi. Desuagtet skal han have opdaget, at planeten Mars skal være kommet ud af sine koncepter. Men det er kanskee ligeså rimeligt, at sygdommen har bragt Hansteen ud af sine koncepter; rygten siger ialfald, at Langberg skal docere astronomi i dette semester. — Matematikeren Ola Jakob (☺: Lector Broch) skal reise til Italien eller til Madeiraerne for at gjenvinde sin helbred. — Nu kan jeg ikke finde på mere i en hast at skrive om og slutter derfor med en venskabelig hilsen.

Din

M. Birkeland.